

M. L. Gedon:
B. C. 1936
v. 21-22

Προσηγίασμεν εἰς «τῆς Γρῦπες», ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ θαυμάσιον τοῦτο χωρίον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς πολὺ, καλὸν κρίνω 'νά ἴδωμεν τὰ πλησίον αὐτοῦ, πρὸς δυσμᾶς καὶ ἀνατολὰς χωρία. Ὀλιγώτερον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς τὸ ΑΒΑΣΣΟ, ἢ Ἀβάσκητοῦ, ἢ, κατὰ τινα σοφόν, Καβάσ κιοῦ. Εἶς τινα χρονογράφον βυζαντινὸν εὐρῶν «χῶρον δρακῶων, οὕτω λεγόμενον Κατασύρτας—ἔγγιστα δὲ οἱ Κατασύρται τῆς Πόλεως» (Κεδρηνοῦ Β' σ. 288, 603, βλ. καὶ Γραμματικὸν Λέοντα), ἀλλοτέποτε ἐνόμισα μὴ μετέβαλε τοὺς Κατασύρτας ἢ ἐξηκονταετῆς ἐπικράτησις τῶν φράγκων εἰς Α-basso (βλ. τὸ βιβλιδιόν μου «Λίθους καὶ Κεράμια» σελ. 82). Εἰς αὐτὸ ἐξέδωκα τὸ σιγίλλιον περὶ τοῦ σχολείου τοῦ Ἀβάσσο, οὗ τῆς συστάσεως ἐπεμελήθη Γρηγόριος ὁ μητροπολίτης Δέρκων ἐπειδὴ δ' ὑπὸ πατριάρχου καὶ τῆς συνόδου διαρτίσθησαν, ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς σχολῆς (1819), ἔφοροι ὁ Δημήτριος Παπαδόγγόπουλος, ὁ Θεοδοσίος Τζικαλιώτης, ὁ παστὰ Γεώργιος Χριστοδούλου, καὶ ὁ Μιχαὴλ Βασιλείου, δυνάμεθα 'να φρονώμεν, ὅτι καὶ οἱ τῶσαρας οὗτοι πρόκριτοι τοῦ Γένους παρεθέριζον εἰς Ἀβάσσο.

Ἄλλ' εἰς αὐτὸ μετέβη πολλάκις ὁ σουλτάνος Μαχμούτ, καὶ ἀπαξ, ὡς ἤκουσα, διενυκτέρευσεν εἰς τινα μεγάλην ἑλληνικὴν οἰκίαν, ἣν εἶδον, ἔτι σωζομένην τῷ 1887. Εἰς αὐτὴν, ἐν ποτήριον ὕδατος ψυχροῦ προσνεχθὲν τῷ Μαχμούτ τῷ 1833 παρήγαγεν ἀποτελέσματα εὐεργετικά διὰ τὰς πέριξ κοινότητας (ἴδε Ἀποσημειώματα Χρονογράφου ὑπὸ Μ. Λ. Γεδεών' σελ. 269—270).

Ἀνέγνων ἐν χειρογράφῳ Χρονικῷ Μολδανίας, ὅτι τῷ 1749, Κωνσταντῖνος Ρακοβίτσας ὁ τότε γενόμενος ἡγεμὼν Μολδανίας, προήγαγεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ σλουτζιάρη τὸν «Φωτάκη» πατρικὸν του δούλου, ἐκ χωρίου Ἀβάς-κιοῦ», εἰς ὅπερ ἔμενον, ὡς φαίνεται, καὶ ἡγεμόνες, ἐκείθεν ἀναχωρῶντες, ὡς ὁ Νικόλαος Μαυρογένης τῷ 1786, ἀπερχόμενος ἐκ Βουκουρεστίου. Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἀνατολὴ τοῦ χωρίου αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τῆς πόλεως τῆς Μολδανίας. Ἐπισημαίνεται ὅτι ἡ ἀνατολὴ τοῦ χωρίου αὐτοῦ εἶναι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τῆς πόλεως τῆς Μολδανίας.

Μολδανία Ἀδωνου σ. 646

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

0206

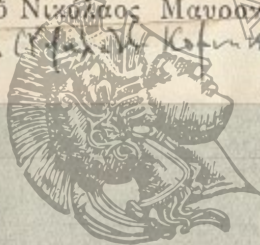
Προσηγγίσαμεν εἰς «τῆς Γρῦπες», ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ θαυμάσιον τοῦτο χωρίον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς πολὺ, καλὸν κρίνω ἵνα ἴδωμεν τὰ πλησίον αὐτοῦ, πρὸς δυσμὰς καὶ ἀνατολὰς χωρία. Ὀλιγότερον θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς τὸ ΑΒΑΣΣΟ, ἢ Ἐβασσχοῦ, ἢ, κατὰ τινα σοφόν, Καβάσ κχοῦ. Εἷς τινα χρονογράφον βυζαντινὸν εὐρὼν «χῶρον δρακῶν, οὕτω λεγόμενον Κατασύρτας—ἐγγιστα δὲ οἱ Κατασύρται τῆς Πόλεως» (Κεδρηνοῦ Β' σ. 288, 603. βλ. καὶ Γραμματικὸν Λέοντα), ἄλλοτέποτε ἐνόμισα μὴ μετέβαλε τοὺς Κατασύρτας ἢ ἐξηκονταετῆς ἐπικράτησις τῶν φράγκων εἰς Α-basso (βλ. τὸ βιβλίδιον μου «Λίθους καὶ Κεράμια» σελ. 82). Εἰς αὐτὸ ἐξέδωκα τὸ σιγίλλιον περὶ τοῦ σχολείου τοῦ Ἀβάσσο, οὗ τῆς συστάσεως ἐπεμελήθη Γρηγόριος ὁ μητροπολίτης Δέρκων· ἐπειδὴ δ' ὑπὸ πατριάρχου καὶ τῆς συνόδου διωρίσθησαν, ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς σχολῆς (1819), ἔφοροι ὁ Δημήτριος Παπαρῥηγόπουλος, ὁ Θεοδόσιος Τζικαλιώτης, ὁ παστὰ Γεώργιος Χριστοδούλου, καὶ ὁ Μιχαὴλ Βασιλείου, δυνάμεθα ἵνα φρονῶμεν, ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι πρόκριτοι τοῦ Γένους παρεθέριζον εἰς Ἀβάσσο.

Ἄλλ' εἰς αὐτὸ μετέβη πολλάκις ὁ σουλτάνος Μαχμούτ, καὶ ἅπαξ, ὡς ἤκουσα, διενυκτέρευεν εἰς τινα μεγάλην ἑλληνικὴν οἰκίαν, ἣν εἶδον, ἔτι σωζομένην τῷ 1887. Εἰς αὐτὴν, ἐν ποτήριον ὕδατος ψυχροῦ προσεγενεθὲν τῷ Μαχμούτ τῷ 1833 παρήγαγεν ἀποτελέσματα εὐεργετικὰ διὰ τὰς πέριξ κοινότητας (ιδεὲ Ἀποσημειώματα Χρονογράφου ὑπὸ Μ. Ι. Γεδεῶν σελ. 269—270).

Ἀνέγων ἐν χειρογράφῳ Χρονικῷ Μολδαβίας, ὅτι τῷ 1749, Κωνσταντῖνος Ῥακοβίτσας ὁ τότε γενόμενος ἡγεμὼν Μολδαβίας, προήγαγεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ σλουτζιάρη τὸν «Φωτάκη, πατρικὸν τοῦ δοῦλον, ἐκ χωρίου Ἀβάς-κχογι», εἰς ὃπερ ἔμενον, ὡς φαίνεται, καὶ ἡγεμόνες, ἐκείθεν ἀναχωρῶντες, ὡς ὁ Νικόλαος Μαυρογένης τῷ 1786, ἀπερνούμενος
ἢ Βουκουρῖνον. (Μετὰ τὴν Κορινθίαν: τὸ Μελὶ τῆς Ἑλλάδος, σ. 646,

M. I. Geden:
"Θρακικὴ Ἀθ."
τ. 21. 1936
π. 21-22

0208

ΑΚΑΔΗΜΙΑ